

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

M. DC. LXI. Coloniae Munatianaee, 1661

Titulus I. De vita & honestate clericorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62953](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62953)

consilium, & favorem naufragium patientibus in reparacione & conservacione suorum bonorum praestiterint, 10. annos & totidem quadragenas de injunctis eis poenitentis in Domino relaxamus. Rom. 22. Oct. 1534.

Paulus Tertius.

Facite res que jacent post naufragium in mari aut portibus locorum maritimarum diripitur, repulso omni consuetudinis praetextu, nisi restituatur.

CAP. II.

Vilius Papa II. considerans tam civili quam canonica lege licere unicuique naufragium suum impune colligere, ac facta in mari, allevandi oneris causa, recuperare, illaque diripientes furtum committere, & graviter delinquere, ac Christianos naufragium patientes, rebus suis spoliantes, diversis poenis puniri: & propterea consuetudinem praedictam, tanquam contra regulam fidei, qua unus alteri auxilio esse tenetur, merito corruptelam appellari, nemini que suffragari debere, cujuscuque temporis cursu monitam: Volensque sicut ejus incumbebat pastoralis officio omnium mari terraque, ad animam urbem nostram venientium securitati & tranquillitati providere, periculisque hujusmodi obviare, ac venientium ad animam urbem ex omnibus mundi partibus, tanquam ad matrem, de necessitate eum opulentia providere, necnon animarum eorundem Christi fidelium saluti consulere, motu proprio, non ad alicujus sibi super hoc oblatam petitionis instantiam, sed de ejus mera delibera-

tionem, & ex certa sua scientia, consuetudinem capiendam & retinendam bona, per naufragium vel factum, servandam navis gratia, aut alia necessitate urgente, factum ad littora maris, civitatum, terrarum, & locorum Rom. Ecclesie medietate vel immediata subjectionum pertinentia, allegari non posse, illamque nulli in judicio vel extra illud suffragari debere, auctoritate Apostolica decrevit & declaravit: Et ultra poenas tam a lege, quam a canone supra tales spoliantes bonis suis Christianos naufragium patientes, & raptores in littore maris, civitatum, terrarum & locorum, Romanae Ecclesie medietate vel immediate subjectionum, hactenus infestas, quas pro priora cautela innovavit & confirmavit, talium spoliantium cujuscuque auctoritatis & dignitatis forent, bona & jura quaecunque praemissa, confiscavit & publicavit, illaque Camera Apostolicae confiscata, & publicata, & locorum dominos id fieri permittentes, excommunicatos eo ipso fore decrevit, & etiam declaravit: Dictosque raptores in flagrante crimine repertos, ut latrones & gradatores puniri posse, alias ut fures: praeterquam si navis in manifesto naufragio & submersione periculo constituta, eorum opem & auxilium implorantibus & expolentibus, non absque vitae discrimine, in personarum & rerum conservacione auxilio fuerint, vel alias ab imminentis & praesentanei naufragii periculis, ipsorum labore & opera liberaverint, & salvos reddiderint, aut bonam partem recuperaverint.

FINIS

SEPTIMI DECRE-
TALIIUM
LIBER TERTIUS.

TITULUS I.

DE VITA ET HONESTATE CLERICORVM.

Leo Decimus, in Concilio Laterano.

Clerici habitus decore modesti incedant, omnem luxum ornatum fugientes, sub poena benedictiois quae possident.

CAPUT I.

Lerici temperate ac modeste omnia faciant, & tam beneficiati quam in sacris ordinibus constituti a comam neque barbam non nutriant, neque mulas aut equos cum phaleris, ornamentisq; ex velluto aut serico factis, habeant, sed ejusmodi rebus ex panno tantum aut corio simpliciter

utantur. Si quis contrafecerit, excommunicationem incurrat, & si post legitimam admonitionem in hujusmodi pertinacia obstinatus permanferit, beneficiis omnibus quaecunque habet privatus sit & esse censetur, eaque sic vacantia a sede Apostolica libere impetrari valeant.

Pius Quartus.

Clerici non solum interna vita munditia, vericmetiam exteriore decenti habitus ornati & modesta vita integritatem & gravitatem probent.

Cap. clericus, de vita & honestate clericorum. Ex Concilio Carthaginiensi 4.

CAP. II.

NOs pro pastoralis officii nostri sollicitudine, Ecclesiasticam disciplinam temporum difficultate ac hominum malitia licentia que in deterius labentem, quantum nobis ex alto conceditur, in pristinam sacrorum canonum obsevantiam reducere cupientes, considerantesque conveniens esse, ut clerici, maxime qui in sacris ordinibus constituti aut beneficiati sunt, in hac alma ac virtutum splendore, ceteris presulent, verum etiam exterius in eorum habitu & vestibus gravitatem & modum honestatem quam ipsos decet præ se ferant, statumus, decernimus, & ordinamus, quod omnes & singuli clerici, qui dignitates, personatus, canonicatus, & præbendas, parochiales Ecclesias, aut alia quorumcunque beneficia Ecclesiastica qualiacunque sint obtinent, vel qui in quibusvis sacris ordinibus constituti sunt, qui in hac alma urbe nostra permanent & moram trahunt, & in illius instituti incedant ante infra genera se extendentes, ita ut à vestibus & fagis laicorum omnino differant, gestent, sub poena excommunicationis, ac sub aliis, ac etiam crescentiorum contumacia beneficiorum privationis, arbitrio nostro, seu dilecti filii nostri Iacobi tituli S. Marce in Cosmedin. in hac alma urbe eiusque districtu Vicarii generalis, imponen. poenis in euentu contraventionis incurrent.

Nicolaus Quintus.

Concubinarii privantur officis, & inhabiles ad officia & beneficia declarantur.

CAP. III.

SDiligenter attendimus vitia singula, quæ in conspectu populi decus vilecere faciunt clericale, & quam odibilis sit incestus in clero, crimen incestus huiusmodi, quod plerique propter illius impunitatem sibi blandiuntur minime verendum, imò quasi non fore peccatum, non immerito cohibere compellimur, & præsertim eo propensius in curia nostra, quod illud ibidem videtur scandalosius, & ab aliis periculosius constitutionis edito, universis & singulis sedis Apostolicæ officialibus, necnon quavis Romanæ curiæ officis exercentibus, etiam ratione officiorum huiusmodi ipsius sedis officiales non censeantur, & aliis quibuscumque clericis eandem curiam sequentibus, districtus inhihibemus, ne quisquam ex eis concubinam publice in domo sua, aut alibi, ut illius turpi commercio liberius utatur, teneat: seu quicumque mulierem ad aliorum turpem usum huiusmodi, aut quamcumque mulierem in presentiarum teneat, nisi post presentium publicationem in valvis Basilicæ Principis Apostolorum de urbe, & in cancellaria nostra faciendam (quam etiam vim habere volumus monitionis preemptionis) infra novem dies ab huiusmodi excessu realiter & cum effectu desierit, ac concubinam seu mulierem ipsam penitus & omnino dimiserit, quodque quis in antea concubinam vel mulierem talem tenere præsumpserit, omnibus beneficiis suis Ecclesiasticis, necnon que in dicta curia obtinent vel exercent officiis, sint ipso facto privati, illaque extrunc possint per quoscunque alios liberè impetrari, eidemque privati, necnon quicumque alii concubinas & mulieres huiusmodi contra præ-

a. Ex Concilio Cathag. cap. 41. & ex generali Synodo spi. can. 19. 21. quæst. 4. cap. omnis iactura. Concil. Trident. sess. 4. cap. 6.
 b. In prædicatorum lasciviam & libidinem sancti Iacobi: varia edicta sunt à summis Pontificibus & Concilio. Nicæno canon. 3. 22. dist. cap. interdicit. & Narmetens. cap. 3. quæ refert Burchardus. lib. 2. decret. cap. 116. loco. part. 6. cap. 192. Adde Concil. Tridentin. sess. 23. de reformat. cap. 14. & L. eum qui. C. de Episcop. & cler. v. Concil. Trident. sess. 23. c. 4.

sentem prohibitionem tenere præsumptum, ut videbitur ad beneficia obtinenda, & ad curia officia huiusmodi exercenda, necnon locum reprobandum, nisi inhabilitatem suam ante, per alia beneficia obtinuerint aboleri, & interea post eorum præmissa habeantur pro infectis.

Leo Decimus, in Concilio Lateranensi. Incensuratus clericus, & solus contra naturam horribilis, sacris canonibus & iuribus sacris præstat. Item in concilio busque describitur.

CAP. IV.

VT clerici præsertim causa continentiaque inter cetera præcepta vitant, flagitiosas, ac contra iustitiam acriter secundum canones puniantur. Si quis ergo laicus quam clericus de crimine, propter quod contra Dei in filios diffidentia, convictus fuerit, propter peccata canonice aut jus civile respectu sui detestatur. Concubinarii autem, si vel laici sine detestamentum eorumdem canonum poenis multentur, necesse est eorum tolerantia, seu prava consuetudo, earum præmissa pota dicenda est. a multitudine peccantium aliosque libet excusatio, eis aliquo modo suffragia, sed non juris censuram severe puniantur.

Pius Quintus.

Clerici nefandas criminas contra naturam horribiles, & contra privilegia excommunicati, scilicet iurisdictionis, ipsos vel ipsi in laicos iure statuti sunt recepturi, & edentes.

CAP. V.

Horrendum illud a seculis, quo pollutæ, sacræ civitates tremendo Dei iudicio confragantur, debilissimum nobis dolorem immit. gratæque antequam abstrum commover, ut ad illud, quantum possit, remediandum, studia nostra conferimus. Si concubinarii Concilio h. dignoscitur constitutum, ut quoscunque Clerici illa incontinentia, quæ contra naturam est, propter quam ita Dei ventiri filios diffidentia, convictus fuerit, rini laborate, a clero deiciantur, vel ad signatam potestatem penitentiam detendantur. Verum ut non detestantur contagium impunitatis sepe, quo non potest esse cæca est. Si detestus in valeat, clericos horribiliter criminis reos, gravius illi censendo delibere, quæ animæ interitum non horretur, hoc correptionis vilium legum vindex gladius secularis. Itaq. quamquam iam in ipso Pontificatus nostri principio hæc de re dectimus, plenus nunc, fortiusque perseque iustitiam debemus, & regulares, quoscumque gradus & dignitates ecclesiarum nefas exercentes, omni privilegio clericali, omni officio, dignitate, & beneficio Ecclesiastico peremptorie nobis auctoritate privamus. Ita quod per iudicium Ecclesiasticum degradati, potestati suam seculari censeantur, qui de eis illud idem scriptum supponit, quo quoscunque hoc in extirio devotos legitime exponit illiominibus constitutum. Rom. 3. Cal. Sept. 1554.

TITVLVS II. DE CLERICIS NON RESIDENTIBUS IN ECCLESIA VEL PŒBENDIS.

Pius Quartus, ex Concilio Tridentino.
Episcoporum non residentium in diocesi, erudis, canonis q. 1. titum pane.

a. Iure hoc, scilicet necesse horrendum & execrabile, post illud. Ales. 2. part. q. 143. Thom. 2. 2. q. 104. Aff. 2. 2. c. 1. de consec. part. 1. 2. cap. 4. Viguer. cap. 7. §. 3. Ang. 2. 2. c. 1. in 2. de Per. 1. 1. de iurura. b. C. clerici. de parochia p. q. 1. tit. 1. c. 1. c. 1.

